

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มประชากร ๓ กลุ่ม คือ อาจารย์ในเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามของอาจารย์ในเทศก์คืนมา ร้อยละ ๕๑ แบบสอบถามของอาจารย์พี่เลี้ยงคืนมา ร้อยละ ๔๐ และแบบสอบถามของ นักศึกษาฝึกสอนได้รับคืนมาร้อยละ ๔๒

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยคิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง และ วิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความคิดเห็นของกลุ่ม ประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม เมื่อพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม แตกต่างกันในด้านใด ก็ทำการทดสอบความคิดเห็นเป็นรายคู่

สรุปผลการวิจัย

รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับอาจารย์ในเทศก์

อาจารย์ในเทศก์ส่วนใหญ่ เป็นชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๓ ปี มีวุฒิระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี ประสบการณ์ในการ นิเทศระหว่าง ๑ - ๕ ปี มีนักศึกษาอยู่ในความดูแลรับผิดชอบระหว่าง ๒๓ - ๓๔ คน จำนวน ชั่วโมงที่ทำการนิเทศสัปดาห์ละ ๒๕ - ๒๕ ชั่วโมง และส่วนใหญ่ไม่มีชั่วโมงที่ทำการสอนใน วิทยาลัย แต่มีงานอื่นที่จะต้องรับผิดชอบ อาจารย์ในเทศก์ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิชา การนิเทศการสอนพลศึกษา และมีความเห็นว่า วิชาที่เปิดสอนเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาออก ฝึกสอนนั้นเพียงพอแล้ว นอกจากนี้ อาจารย์ในเทศก์ทั้งหมดยังได้มีการร่วมปรึกษาร่วมกับอาจารย์ พี่เลี้ยง เกี่ยวกับปัญหาการสอนของนักศึกษาฝึกสอนด้วย

รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง

อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี ทำการสอนในโรงเรียนสหศึกษา ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ประถมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนต้นตามลำดับ มีชั่วโมงสอนระหว่าง ๑๔ - ๒๒ ชั่วโมง/สัปดาห์ และมีวุฒิการศึกษาระดับ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า สำหรับประสบการณ์ในการทำหน้าที่อาจารย์พี่เลี้ยง ส่วนใหญ่เคยทำหน้าที่อาจารย์พี่เลี้ยงมาแล้ว ๑ - ๓ ปี แต่ก็มีอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นจำนวนมากที่ไม่เคยทำหน้าที่อาจารย์พี่เลี้ยงมาก่อนเลย อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่ทราบล่วงหน้าว่าจะได้เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง และมีนักศึกษาฝึกสอนอยู่ในความรับผิดชอบ ๒ คน อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการนิเทศการสอนพลศึกษามาก่อน แต่เป็นประสบการณ์ในการศึกษาอบรมทางวิชาชีพพลศึกษา มีอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นจำนวนมากที่ไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมทางวิชาชีพพลศึกษามาก่อนเลย นอกจากงานด้านการสอนแล้ว อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่ มีงานด้านอื่นที่ต้องรับผิดชอบ

รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน

นักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง ๑๘ - ๒๑ ปี ทำการสอนในโรงเรียนสหศึกษาในระดับชั้นประถมปลาย ประถมต้น และมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จมาจากชั้น ม.ศ.๕ และไม่เคยเป็นครูมาก่อนเลย ในระหว่างที่ทำการฝึกสอน นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีชั่วโมงเรียนในวิทยาลัย แต่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมากที่ต้องกลับมาเรียนในวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่เรียน ๑ วิชา นักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่ไม่เคยร่วมประชุมปรึกษากับอาจารย์นิเทศก์เป็นรายบุคคล แต่ได้ร่วมประชุมปรึกษากับอาจารย์นิเทศก์เป็นกลุ่มประมาณ ๑ - ๓ ครั้ง และนักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่ได้ร่วมประชุมปรึกษากับอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นรายบุคคลประมาณ ๑ - ๓ ครั้ง แต่ไม่เคยได้ร่วมประชุมปรึกษากับอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นรายกลุ่ม นักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะร่วมประชุมปรึกษากับอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง นอกเหนือจากการสอนแล้ว นักศึกษาฝึกสอนยังมีหน้าที่อื่นที่ต้องรับผิดชอบ

ความคิดเห็นของอาจารย์เทศก์ อาจารย์พีเลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับ
ปัญหาค้นต่าง ๆ มีดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

อาจารย์เทศก์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับ การ
วางแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว, การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิง
พฤติกรรม การแบ่งกลุ่มนักเรียนตามขีดความสามารถและความสนใจ, การแบ่งเวลาให้
นักเรียนได้มีโอกาสฝึกหัดกิจกรรมพลศึกษา และนักศึกษาไม่เห็นชอบพวรองของนักเรียน
และขาดความรู้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

อาจารย์พีเลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอน มีความเห็นว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอน
ประสบคือ การวางแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว นอกนั้นเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย

ปัญหาค้นอุปกรณ์และสถานที่

อาจารย์เทศก์มีความเห็นว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบมากที่สุดได้แก่
ขาดค่าใช้จ่ายในการทำและเบิกขออุปกรณ์ และปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบมากที่สุดได้แก่
ความขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนที่ฝึกสอน, ขาดความรู้เริ่มสร้างสรรค์ในการดัดแปลง
อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับกิจกรรม, อุปกรณ์พลศึกษาของโรงเรียนล้าสมัยและไม่ปลอดภัย, ความ
ไม่สะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ของโรงเรียนมาใช้, ขาดการใช้เครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์
มาช่วยสอน, ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน, ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์
ไม่รู้จักวิธีเก็บรักษาอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดี, ไม่มีสถานที่กลางแจ้งและในร่ม สำหรับการสอน
พลศึกษา ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน, สนามไม่แยกเป็นส่วน

อาจารย์พีเลี้ยงมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับ ความ
ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียน, ขาดความรู้เริ่มสร้างสรรค์ในการดัดแปลงอุปกรณ์, ขาดการใช้
เครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ ขาดค่าใช้จ่ายในการทำและเบิกขออุปกรณ์, ไม่มีสถานที่ในร่ม
สำหรับการสอน ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และสนามไม่แยกเป็นส่วน

นักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า ตนเองประสบปัญหาเกี่ยวกับ ความขาดแคลน วัสดุอุปกรณ์, ขาดการใช้เครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ ขาดค่าใช้จ่ายในการทำและเบิกใช้อุปกรณ์, ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และสนามไม่แยกเป็นสัดส่วน

ปัญหาเกี่ยวกับการปกครองชั้นเรียน

อาจารย์เทศน์มีความเห็นว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบมากคือ จำชื่อนักเรียนได้ไม่ครบทุกคน

อาจารย์พิสัยมีความเห็นว่า นักศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับการปกครองชั้นเรียนน้อย

นักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า ตนเองประสบปัญหาเกี่ยวกับการปกครองชั้นเรียนน้อย โดยเฉพาะปัญหาการขาดบุคลิกที่ชวนให้นักเรียนเลื่อมใส เป็นปัญหาน้อยมาก

ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

อาจารย์เทศน์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ไม่กล้าซักถาม แสดงความคิดเห็นและแสดงออก และนักเรียนไม่สนใจที่จะทำความสะอาดร่างกาย และแต่งกายให้เรียบร้อย

อาจารย์พิสัยมีความเห็นว่า ปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบ คือ นักเรียนไม่แต่งชุดพลศึกษา

นักศึกษาฝึกสอนมีความเห็นว่า ปัญหาที่ตนเองประสบ คือ นักเรียนไม่แต่งชุดพลศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน

อาจารย์เทศน์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับผลการฝึกสอนที่คาดว่าจะได้รับ, ไม่เข้าใจปรัชญาพลศึกษา และมีความลำบากในการแยกแยะทักษะเนื้อหาวิชา

ส่วนอาจารย์พิสัยและนักศึกษาฝึกสอน มีความเห็นว่า นักศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนฝึกสอน น้อย

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง

อาจารย์นี้เทศน์มีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยงไม่มีเวลาแนะแนวการสอนให้ และอาจารย์พี่เลี้ยงไม่ตรวจแก้ไขบันทึกการสอน

อาจารย์พี่เลี้ยงมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นี้เทศน์ขาดการติดต่อประสานงาน

สำหรับนักศึกษาฝึกสอนเห็นว่า ตนเองประสบปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง น้อย

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์นี้เทศน์

อาจารย์นี้เทศน์และนักศึกษาฝึกสอน มีความเห็นว่า นักศึกษาประสบปัญหาในเรื่องต่าง ๆ น้อย ส่วนอาจารย์พี่เลี้ยงมีความเห็นว่า นักศึกษาฝึกสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์นี้เทศน์ เริ่มไปนี้เทศน์ การสอนซ้ำ และ อาจารย์นี้เทศน์สังเกตการสอนไม่สม่ำเสมอ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของอาจารย์นี้เทศน์ อาจารย์พี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกสอน ผลปรากฏว่าความคิดเห็นของอาจารย์นี้เทศน์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหา การเรียนการสอน, ด้านอุปกรณ์และสถานที่, ด้านโรงเรียนฝึกสอน, ด้านนักศึกษาฝึกสอน, ด้านอาจารย์พี่เลี้ยง และด้านอาจารย์นี้เทศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของความคิดเห็นของอาจารย์นี้เทศน์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหาด้าน การปกครองชั้นเรียน และปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ผลปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน

และเมื่อนำความคิดเห็นของอาจารย์นี้เทศน์ อาจารย์พี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกสอน มาทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า

ปัญหาเกี่ยวกับค่านาการเรียนการสอน อาจารย์พี่เลี้ยงกับนักศึกษาฝึกสอน และอาจารย์พี่เลี้ยงกับอาจารย์ในเทศกมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ความคิดเห็นของอาจารย์ในเทศกกับนักศึกษาฝึกสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ปัญหาเกี่ยวกับค่านอุปกรณ์และสถานที่ พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ในเทศกกับอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์ในเทศกกับนักศึกษาฝึกสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยงกับนักศึกษาฝึกสอนไม่แตกต่างกัน

ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนฝึกสอนพบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ในเทศกกับอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์ในเทศกกับนักศึกษาฝึกสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอนไม่แตกต่างกัน

ปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยงกับนักศึกษาฝึกสอน และอาจารย์พี่เลี้ยงกับอาจารย์ในเทศกไม่แตกต่างกัน แต่ความคิดเห็นของอาจารย์ในเทศกและนักศึกษาฝึกสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ในเทศกกับอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์ในเทศกกับนักศึกษาฝึกสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอนไม่แตกต่างกัน

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ในเทศก พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยงกับอาจารย์ในเทศก และอาจารย์พี่เลี้ยงกับนักศึกษาฝึกสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ความคิดเห็นของอาจารย์ในเทศกกับนักศึกษาฝึกสอนไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ อาจารย์ในเทศก อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

อาจารย์ในเทศกได้เสนอแนะว่า อาจารย์ในเทศกสอนวิชาพลศึกษาควรได้รับการศึกษาวิชาการนเทศการพลศึกษา วิชาจิตวิทยา หลักและวิธีการสอนพลศึกษา หลักสูตรพลศึกษา

และอาจารย์เทศก์ได้เสนอว่า ควรจะได้มีการสัมมนาอาจารย์เทศก์ทางพลศึกษา ในหัวข้อต่อไปนี้เป็นต้นคือ ขั้นตอนในการกำเนินการนิเทศ, รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการนิเทศ หลักเกณฑ์ในการทำบันทึกการสอน นอกจากนี้อาจารย์เทศก์ได้เสนอแนะว่า อาจารย์เทศก์ ๑ คน ควรรับผิดชอบนักศึกษา ๒๐ คน ต่อ ๑ ภาคการศึกษา และเน้นในเรื่องความสามารถทางทักษะของนักศึกษาฝึกสอน นอกจากนี้อาจารย์เทศก์ยังได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการฝึกสอน คือ

๑. ควรเพิ่มระยะเวลาฝึกสอนให้มากกว่าเดิม
๒. ควรทำการนิเทศนักศึกษาอย่างน้อย ๓-๔ ครั้งในระหว่างฝึกสอน
๓. โรงเรียนที่จะส่งนักศึกษาไปฝึกสอน ควรเป็นโรงเรียนที่มีการคมนาคมสะดวก, ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนสนับสนุนวิชาพลศึกษา, มีจำนวนนักเรียนมากพอ, โรงเรียนมีความพร้อมทั้งอุปกรณ์และสถานที่
๔. อาจารย์เทศก์ ควรได้ทำการนิเทศ เพียงอย่างเดียว ไม่มีงานที่ต้องรับผิดชอบมาก
๕. การส่งนักศึกษาออกฝึกสอน ควรตรงกับเวลาเปิดเรียนของโรงเรียน

อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่ ไม่มีเวลาในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอนเพียงพอ และขาดความสมัครพันธ์กับอาจารย์เทศก์ ทำให้ขาดการประสานงานกัน อาจารย์พี่เลี้ยงไม่เข้าใจความมุ่งหมายและวิธีกำเนินการของโครงการฝึกสอนของวิทยาลัย และมีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีส่วนร่วมในโครงการฝึกสอน และอาจารย์พี่เลี้ยงได้ให้ข้อเสนอแนะว่า อาจารย์พี่เลี้ยงควรรับผิดชอบนักศึกษาจำนวน ๒ คน ต่อ ๑ ภาคการศึกษา และควรมีการประชุมปรึกษา ร่วมกับนักศึกษาฝึกสอน ๒ ครั้ง ต่อ ๑ สัปดาห์

อาจารย์พี่เลี้ยงมีความต้องการที่จะให้นักศึกษาฝึกสอนวิชาพลศึกษา ผลัดเปลี่ยนกันมาฝึกสอนตลอดปี และเห็นว่าการที่ตนเองจะทำการนิเทศการฝึกสอนได้ผลดี ต้องได้มีการพบปะกับอาจารย์เทศก์พอสมควร ได้เข้าร่วมประชุมสัมมนา ร่วมกับอาจารย์เทศก์เกี่ยวกับโครงการฝึกสอนของวิทยาลัย และทางโรงเรียนจัดอุปกรณ์สอนพลศึกษาให้เพียงพอ

อาจารย์พี่เลี้ยงยังเสนอแนะว่า วิทยาลัยพลศึกษาควรที่จะเพิ่มระยะเวลาการฝึกสอนให้มากกว่าเดิม

นักศึกษาฝึกสอน ต้องการให้มีการประชุมพิเศษในเรื่องต่อไปนี้ ก่อนทำการฝึกสอน คือ หลักสูตรในระดับชั้นที่สอน, ความมุ่งหมายของโครงการฝึกสอน, ระเบียบข้อบังคับในการออกฝึกสอน, การทำบันทึกการสอน และวิธีการวัดผลการฝึกสอน นอกจากนี้ นักศึกษาฝึกสอนยังต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการจัดการพลศึกษาตลอดปีของโรงเรียน, นโยบายกานพลศึกษาตลอดปีของโรงเรียน และต้องการให้ทางวิทยาลัยให้นักศึกษาได้เยี่ยมชมอุปกรณ์การสอน และตำรา - คู่มือการสอนต่าง ๆ พร้อมทั้งการให้โรงเรียนฝึกสอนจัดสถานที่และอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ

นักศึกษาฝึกสอนได้เสนอแนะว่า

๑. ควรมีการสัมมนานักศึกษาฝึกสอนในระหว่างทำการฝึกสอน ๓ ครั้ง
๒. โรงเรียนที่จะจัดนักศึกษาไปฝึกสอน ควรอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งในเรื่องอาหาร ที่พัก และมีการคมนาคมสะดวก
๓. อาจารย์นิเทศก์ ควรทำการนิเทศก์ให้มากขึ้น
๔. อาจารย์นิเทศก์ ควรให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอน รวมทั้งช่วยแก้ไขปัญหาและวิจารณ์การสอนของนักศึกษาฝึกสอน
๕. อาจารย์พี่เลี้ยง ควรให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ไขข้อบกพร่อง และวิจารณ์การสอนของนักศึกษาฝึกสอน
๖. อาจารย์พี่เลี้ยง ควรเอาใจใส่ และติดตามผลการสอนของนักศึกษาฝึกสอน
๗. การวัดผล และการประเมินผล ควรเป็นไปอย่างยุติธรรม ถูกต้องตามความเป็นจริง
๘. ควรเพิ่มระยะเวลาการสอนให้มากขึ้น

เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

โรงเรียนฝึกสอนส่วนใหญ่ ได้จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน พร้อมทั้งได้ส่งกีฬาเข้าแข่งขันระหว่างโรงเรียน และ ได้จัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้จัดกิจกรรมสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียน สำหรับกิจกรรมที่โรงเรียนได้จัดขึ้นนั้น นักศึกษาต่างก็คิมน้ำที่ตองปฏิบัติ ส่วนปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนประสบในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในคือ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ ปัญหาในการจัดกิจกรรมนันทนาการก็คือ สถานที่ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และ นักเรียนไม่ให้ความสนใจ และไม่ให้ความร่วมมือ

สำหรับกิจกรรมอื่น ที่นักศึกษาฝึกสอนได้จัดขึ้นในโรงเรียนคือ กิจกรรมลูกเสือ และยุวกาชาด

อภิปรายผลการวิจัย

๑. จากผลการวิจัยพบว่า นอกจากการนิเทศการฝึกสอนของนักศึกษาแล้ว อาจารย์นิเทศก์ และ อาจารย์พี่เลี้ยง ต่างก็มีหน้าที่อื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์นิเทศก์ มีนักศึกษาฝึกสอนที่จะต้องทำการนิเทศ อีกเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ไม่สามารถทำการนิเทศ ได้อย่างสม่ำเสมอ และมีนักศึกษาฝึกสอนบางคนไม่เคยได้รับการนิเทศจากอาจารย์นิเทศก์เลย สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยง ก็ไม่มีเวลาแนะนำการสอนให้นักศึกษา และส่วนใหญ่อาจารย์พี่เลี้ยง ไม่ได้ทำการตรวจและ แก้ไขบันทึกการสอนให้แก่ นักศึกษา นอกจากนี้อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง ยังขาดการติดต่อกับประสานงานกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ เป็นสาเหตุสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง ไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการฝึกสอนของนักศึกษา การฝึกสอนจะประสบผลดีขึ้นอยู่กับการที่นักศึกษาได้รับการดูแล เอาใจใส่เป็นอย่างดี ซึ่งทั้งนี้ อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง ก็จะต้องมีเวลาเพียงพอที่จะให้คำแนะนำแก่นักศึกษา และได้ร่วมปรึกษาหารือกันเพื่อทราบข้อบกพร่อง และแก้ไขข้อบกพร่อง

นั้น ๆ เพื่อสอดคล้องกันไม่ขัดแย้งกัน ซึ่งทั้งนี้ อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง
มีงานที่อยู่ในความรับผิดชอบไม่มากเกินไป และมีเวลาเพียงพอที่จะทำการนิเทศได้โดย
ทั่วถึง ซึ่งทั้งนี้ อาจารย์นิเทศก์ได้เสนอแนะว่า อาจารย์นิเทศก์ควรทำการนิเทศเพียง
อย่างเดียว ดังที่ ดร.ชิปลา ได้กล่าวว่า "ควรจะมีจำนวนอาจารย์นิเทศก์ ๑ ใน
๓ ของอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัย เป็นอาจารย์นิเทศก์ และจากจำนวนนี้ครึ่งหนึ่ง จัดให้
เป็นอาจารย์นิเทศก์เต็มเวลา (full time college Supervisor) อีกครึ่งหนึ่ง
จัดให้เป็นอาจารย์นิเทศก์บางเวลา

อนึ่ง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจารย์นิเทศก์กับอาจารย์พี่เลี้ยง จำเป็นอย่างยิ่ง
ที่จะต้องได้มีการประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการฝึกสอนของนักศึกษา ดังที่ สาตีทิพย์
ศรีสุทนต์^๒ ได้เสนอแนะว่า "...อาจารย์นิเทศก์ ควรทำความเข้าใจกับครูพี่เลี้ยง ในเรื่อง
แนวทางการนิเทศการสอนให้ตรงกัน เพื่อให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเต็มที่" และนอกจากนี้
ยังพบว่า อาจารย์นิเทศก์ ๑ คน มีนักศึกษาที่จะต้องทำการนิเทศโดยเฉลี่ยแล้วจำนวน
๓๕ คน ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนมากเกินไป จึงขัดกับผลการวิจัยของ ครีมนเมอร์ (Creamer)
ที่ว่า "...การนิเทศนักศึกษาฝึกสอน ๒๐ คน หรือมากกว่านั้นเป็นเกณฑ์ที่สูงที่สุด"

^๑ ดร.อดิโต เจ.ชิปลา "ความรูปร่างประการที่จะช่วยให้การฝึกสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น" เอกสารจากการสัมมนาอาจารย์นิเทศก์วิทยาลัยครูส่วนกลาง ๕ - ๑๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ ณ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา หน้า ๒ - ๔

^๒ สาตีทิพย์ ศรีสุทนต์ "ปัญหาการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชนบทวิทยาลัยครู
ยะลา" (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต แผนกศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
๒๕๑๖ หน้า ๑๑๘

^๓ Glymn N. Creamer "A Comparison of Practice Followed by College
Supervisors of Secondary Student Teachers in Kentucky with Those Followed
by College Supervisors in Texas and with Those Recommended by National
Authorities" Dissertation Abstracts. 35 (June, 1975) p. 7766 - A

๒. อาจารย์เพียงส่วนใหญ่มิ่วุฒิต่างพลศึกษา ซึ่งนอกจากจะไม่่วุฒิต่างพลศึกษาแล้ว อาจารย์เพียงจำนวนมากก็ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพลศึกษา อีกด้วย ซึ่งนับว่าเป็นสวเหตุสำคัญอย่างยิ่งอันหนึ่งที่ทำให้นักศึกษา ไม่ประสบผลสำเร็จ ในการฝึกสอนเท่าที่ควร ทั้งนี้จะเป็นอาจารย์เพียงของนักศึกษาวิชาพลศึกษา ควรจะมีวุฒิต่างพลศึกษาหรืออย่างน้อยก็ควรจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพลศึกษา จึงจะสามารถให้คำแนะนำ คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างถูกต้อง ดังที่ สุพิตร สมานิติโก^๑ โลกกล่าวว่า "ครูที่เลี้ยงมีหน้าที่รับผิดชอบ ๒ ประการ คือ สอนนักเรียน, และสอนนักศึกษาฝึกสอน ซึ่งการสอนนักศึกษาฝึกสอนนั้นเป็นการช่วยเหลือ คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอน ช่วยแก้ปัญหาบางประการที่นิสัยฝึกสอนไม่สามารถแก้ไขได้ และยังคงช่วยจัดสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์เพิ่มขึ้น"

นอกจากนี้อาจารย์เพียงส่วนใหญ่นี้ ควรจะได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการนิเทศ การสอนเป็นอย่างมาก เพราะอาจารย์เพียงเหล่านี้ นอกจากจะไม่ม่ประสบการณ์การศึกษา อบรมเกี่ยวกับการนิเทศการสอนแล้ว ยังปรากฏว่า อาจารย์เพียงส่วนใหญ่นี้ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีนี้ ไม่ได้สอดแทรกวิชาการ นิเทศการสอนไว้เลย จากผลการวิจัยที่ค้นพบ จึงไม่ตรงกับความเห็นของ ^๒ คุณ

^๑ สุพิตร สมานิติโก "ปรัชญาของการฝึกสอนวิชาพลศึกษา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ (ตุลาคม, ๒๕๒๑) หน้า ๒๗

^๒ Dan Boy Cooke "Quantitative standards for the Implementation of Quantitative Standards in Student Teaching Programs" Dissertation Abstracts 20 : (February 1960) p. 3645 - A

ที่ว่า "อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องมีวุฒิปริญญาตรี เป็นอย่างต่ำ จึงจะทำให้โครงการฝึกสอน ประสบผลสำเร็จด้วยดี" และผลการวิจัยยังพบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง ๑ - ๒ ปี ซึ่งนับว่าน้อยเกินไปสำหรับที่จะทำหน้าที่เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง และยังพบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงบางคนไม่เคยเป็นครูมาก่อนเลย ซึ่งก็หมายความว่า อาจารย์พี่เลี้ยงเหล่านั้นไม่เคยทำหน้าที่อาจารย์พี่เลี้ยงมาก่อนเลย จึงขัดกับความเห็นของ คอลตัน (Dalton) ที่ว่า "ประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากสำหรับอาจารย์พี่เลี้ยง" นับว่าปัญหาเหล่านี้เป็นอุปสรรคอันสำคัญอย่างยิ่งต่อการฝึกสอน

๓. จากการวิจัยพบว่า อาจารย์พี่เลี้ยง ไม่เข้าใจความมุ่งหมายและวิธีการดำเนินการฝึกสอนของวิทยาลัย และมีความรู้สึกว่ ตนเองไม่มีส่วนร่วมในโครงการฝึกสอนของวิทยาลัย เพื่อให้เห็นเทศ์โดยลคิอาจารย์เทศ์เสนอแนะว่า ควรให้มีการประชุมสัมมนา ระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์เทศ์ และนักศึกษาฝึกสอน ก็มีความต้องการที่จะทราบถึง ความมุ่งหมายของโครงการฝึกสอนของวิทยาลัย ระเบียบข้อบังคับในการออกฝึกสอน และนโยบายกำหนดผลศึกษาของโรงเรียน รวมทั้งหลักสูตรในระดับชั้นที่สอน ผู้วิจัยพบว่า ทางวิทยาลัย และทางโรงเรียนควรแจ้งรายละเอียดที่เกี่ยวกับข้อบังคับการฝึกสอนให้ทุกฝ่ายได้ทราบ คันที้ ไฮเนส (Haines) ^๒ ได้อธิบายถึงหน้าที่ของอาจารย์เทศ์กับโรงเรียนฝึกสอนว่า "อาจารย์เทศ์ควรได้ประชุมที่แจ้งให้ทางโรงเรียนฝึกสอนได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายและนโยบายของการฝึกสอน และ อธิบายถึงบทบาทและหน้าที่

^๑ Robert E Dalton "A Comparative Appraisal of Supervising Teaching and Student Teacher Performance as an Evaluation Technique in Student Teaching Program" Dissertation Abstracts 26 : (August 1959) p. 891-A

^๒ Aleye Claton Haines Guiding The Student Teaching Process in Elementary Education Chicago : Ran Mc Nally, 1960 p. 38.

ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอนทุกฝ่าย เพื่อให้การดำเนินงานฝึกสอนประสบผลดี^๑ และ
 สุกจิตต์ หนูนัทภักดิ์^๒ ได้เสนอแนะว่า "สถาบันฝึกหัดครูควรมีการประชุมอบรมครูที่เลี้ยงให้
 เข้าใจความมุ่งหมายวิสัยทัศน์การดำเนินงาน ของโครงการฝึกหัดครูชุมชน"^๓

๔. สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอน ที่นักศึกษาฝึกสอนประสบ ส่วนใหญ่เป็นปัญหา
 ทางด้านอุปกรณ์และการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน ซึ่ง นักศึกษาเสนอว่า ทางวิทยาลัย
 ควรจะจัดให้นักศึกษาได้มีอุปกรณ์ ตำรา คู่มือการสอนต่าง ๆ และทางโรงเรียนฝึกสอน
 ควรจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน และสถานที่ให้พอเพียง ซึ่งการใช้อุปกรณ์และวัสดุอุปกรณ์
 ประกอบการสอน นอกจากจะทำให้การสอนประสบผลดีแล้ว นักศึกษาฝึกสอนยังได้มีประสบการณ์
 ในการ ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนอีกด้วย ดังที่ สุนันท์ ปัทมาคม^๒ ได้กล่าวถึงความ
 สำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนว่า "สื่อการสอนจัดเป็นเทคโนโลยีทางการเรียนการสอน
 ส่วนหนึ่งที่จะช่วยใหญ่สอนได้ประสบผลสำเร็จในการสอน ทำให้ผู้เรียนพอใจ สมใจ และ
 สนุกสนาน สื่อการสอน เป็นสื่อกลางที่ทำให้เนื้อหาบทเรียนที่ยากกลับง่ายขึ้น ทำให้บทเรียน
 ที่สับสนซับซ้อนชัดเจนขึ้น"^๓ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ ศุภร สุวรรณาศรัย และคณะ^๓ ที่ว่า

---

^๑ สุกจิตต์ หนูนัทภักดิ์ "ปัญหาการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชุมชนในจังหวัดพระนครศรี
 และธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓) หน้า ๑๐๖

^๒ สุนันท์ ปัทมาคม "สื่อการสอน" คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน (สิงหาคม,
 ๒๕๒๐) : ๑๕๐

^๓ ศุภร สุวรรณาศรัย, ปรีดา บุญณะศิริ และ ศรีเพ็ญ สุภพิทยาภูล "สถานภาพ
 ทางวัสดุอุปกรณ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (รายงานวิจัย หน่วยวิจัยสถาบันฝ่ายวางแผน
 พัฒนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๕)

"การสอนโดยใช้เครื่องประกอบการสอนเข้าช่วยจะเป็นผลดีแก่ผู้เรียนและผู้สอน เพราะเป็นการประหยัดเวลา และผู้เรียนได้เรียนจากสิ่งในโลกเคียงกับความเป็นจริงที่สุด"

นอกจากนี้ นักศึกษาฝึกสอน ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการสอน และการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การสอนจะประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และเป็นไปโดยดีก็ต้องมาจากการที่ได้มีการวางแผนการสอนมาแล้วเป็นอย่างดี ดังที่ สุมิตร คุณานุกร กล่าวไว้ว่า "การสอนที่จะประสบผลสำเร็จนั้น ต้องมีการวางแผนเหมือนกับทำงานอื่น ๆ การวางแผนการสอนจะต้องคำนึงว่า สอนวิชานี้เพื่อให้เกิดอะไร แก่ผู้เรียน จะจัดการเรียนการสอนอย่างไร และมีวิธีประเมินผลการสอนอย่างไร" เพราะฉะนั้น ทางวิทยาลัยควรจะได้เน้นให้นักศึกษาได้ฝึกหัดทำแผนการสอนให้มากขึ้นก่อนออกฝึกสอน สำหรับปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ที่นักศึกษาฝึกสอนประสบ คือ นักเรียนไม่แต่งชุดพลศึกษา ในชั่วโมงพลศึกษา เครื่องแต่งกายสำหรับการเรียนวิชาพลศึกษานั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สามารถกล่าวได้ว่า หากผู้เรียนไม่แต่งชุดพลศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเรียนวิชาพลศึกษาแล้ว ครูไม่สามารถจะสอนนักเรียนได้บรรลุตามเป้าหมายได้ และนักเรียนก็ไม่สามารถที่จะพัฒนาการเรียนของตนได้ ซึ่ง ชัชชัย โกมารทัต^๒ ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการแต่งชุดพลศึกษาและประโยชน์ของการใช้เครื่องแต่งกายเฉพาะในการเรียนพลศึกษาว่าเป็นการประหยัด ปลอดภัย สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ทุกรูปแบบ และเป็นการช่วยส่งเสริมให้รู้จักรักษาสุขภาพ และอนามัยส่วนตัวได้ดียิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

• สุมิตร คุณานุกร "การวางแผนการสอน" คู่มืออาจารย์ค่านการ เรียน
การสอน (สิงหาคม, ๒๕๒๐) : ๕๘

^๒ ชัชชัย โกมารทัต "พลศึกษากับเครื่องแต่งกาย" วารสารศึกษา พลศึกษา
และสันทนาการ (มกราคม, ๒๕๒๑) : ๘๑

๕. อาจารย์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่ ทราบล่วงหน้าว่าจะได้เป็นอาจารย์ที่เลี้ยง แต่ก็มีอาจารย์ที่เลี้ยงจำนวนมาก ที่ทราบล่วงหน้าในระยะเวลาอันสั้น และบางคนไม่ทราบล่วงหน้ามาก่อนเลยว่าจะได้เป็นอาจารย์ที่เลี้ยง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า อาจารย์ที่เลี้ยงทุกคนควรจะได้ทราบล่วงหน้า ในระยะเวลาพอสมควร เพื่อจะได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกสอน และได้มีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้า สำหรับที่จะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่เลี้ยง

๖. นักศึกษาฝึกสอนต้องการที่จะทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของโรงเรียน ฝึกสอน เช่น ความต้องการของโรงเรียนฝึกสอน ในการไปฝึกสอนของนักศึกษา จำนวนครูและนักเรียนในโรงเรียน สภาพท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ และหลักสูตรที่จะต้องทำการสอน ซึ่ง วิฑูรย์ บุญวานิช ได้เสนอแนะว่า "ทางคณะครุศาสตร์ควรชี้แจงความเป็นมา และสภาพปัจจุบันของโรงเรียน ให้มีลิสต์ทราบล่วงหน้าก่อนออกฝึกสอน" และผู้วิจัยเห็นว่า ทางวิทยาลัยควรส่งนักศึกษาไปทำการฝึกสอนในโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนพอเหมาะ ไม่ควรมากหรือน้อยจนเกินไป จนไม่สามารถ ทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาการในการฝึกสอน หนึ่งจากข้อมูลที่พบ นักศึกษาและ อาจารย์ในเทศกประสบปัญหาเกี่ยวกับการ เดินทางไปฝึกสอน และการไปมีเทศซึ่งทั้งนี้ นักศึกษาฝึกสอนจำนวนมากจะต้องกลับไปเรียนในวิทยาลัย และ นักศึกษา ยังประสบปัญหาเรื่องที่พัก และอาหารควย ปัญหาเหล่านี้นับว่ากระทบกระเทือนต่อการฝึกสอนของนักศึกษา และนักศึกษาไม่สามารถที่จะอุทิศตนและเวลาให้แก่การสอนอย่างจริงจัง ทางวิทยาลัยควร จะจัดส่งนักศึกษาไปฝึกสอนในโรงเรียน ที่มีความสะดวกทั้งทางค่านคมนาคมและค่าที่พัก หรือ จัดบริการรับส่งอาจารย์ในเทศก และนักศึกษาฝึกสอน คัวยรถของวิทยาลัย และถ้าเป็นไปได้ในระหว่างทำการฝึกสอนไม่ควรให้นักศึกษากลับมาเรียนที่วิทยาลัย เพราะจะทำให้ทำการฝึกสอนได้ไม่เต็มที่

วิฑูรย์ บุญวานิช "ทัศนคติของอาจารย์ช่วยฝึกสอน ที่มีต่อนิสิตฝึกสอน คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๐๖ (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๖) หน้า ๕๕.

๓. อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกสอน ต่างก็มีความเห็นว่ ระยะเวลาในการฝึกสอนนั้นสั้นมากเกินไป ซึ่งอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษา ฝึกสอน มีความต้องการที่จะให้เพิ่มเวลาในการฝึกสอนให้มากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัยของ พันัส หันนาคินทร์ ที่กล่าวว่า "ระยะเวลาในการฝึกสอนควรจะนานพอสมควร ที่จะช่วยให้นิสิตเข้าใจวิธีปฏิบัติต่อนักเรียนทั้งรายตัวและเป็นชั้น วิธีปฏิบัติเพื่อร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และผู้ปกครอง โดยมีเวลาทำการสอนไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง"^๑

๔. โรงเรียนฝึกสอนส่วนใหญ่ ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกจากกิจกรรม สำหรับเด็กพิเศษ เท่านั้นที่จัดกันเป็นส่วนน้อย ทั้งนี้เพราะในแต่ละโรงเรียน มีนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางร่างกายน้อย กิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้นนั้น นักศึกษาฝึกสอนไม่มีโอกาสร่วมจัดกิจกรรมเหล่านั้น ซึ่งนับว่าเป็นการคืออย่างยิ่ง ที่ทางโรงเรียน ฝึกสอนได้จัดการพลศึกษาครบตามโครงการ ซึ่งจะทำการพลศึกษาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และ บรรลุเป้าหมายขั้นสุดยอด สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาฝึกสอน ประสบ ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับทางค่านอุปกรณ และขาดงบประมาณใช้จ่าย ทั้งนี้ เพราะโรงเรียนฝึกสอนส่วนใหญ่ เป็นโรงเรียนเล็ก ๆ ตั้งอยู่ในท้องถิ่นชนบท ซึ่งขาดความ พร้อมในหลาย ๆ ด้าน การส่งนักศึกษาไปฝึกสอนครั้งต่อไป ทางวิทยาลัยควรคำนึงถึง นโยบายการฝึกสอนว่าต้องการอะไร ถ้ามีความต้องการที่จะพัฒนาการฝึกสอนของนักศึกษา ก็ควรส่งตัวนักศึกษาไปฝึกสอนตามโรงเรียนที่มีความพร้อม สำหรับการส่งเสริมการฝึกสอนของ นักศึกษา แต่ถ้าวางวิทยาลัย มีนโยบายที่จะบรรเทาการขาดแคลนครูพลศึกษาในโรงเรียน ชนบท หรือต้องการให้ นักเรียนในโรงเรียนที่ห่างไกล ได้มีการเรียนพลศึกษา อย่างถูกต้อง ตามหลักการ ทางวิทยาลัยก็สามารถที่จะส่งนักศึกษาไปฝึกสอนตามโรงเรียนเหล่านั้นได้

พันัส หันนาคินทร์, "ข้อเสนอแนะในการบริหารงานของสถาบันผลิตครู," (วิทยานิพนธ์เพื่อเลื่อนจากตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ๒๕๑๑) หน้า ๕๕.

ข้อเสนอแนะ

๑. วิทยาลัยพณิชยการเชิงใหม่ ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนา อาจารย์ในเทศก์ และอาจารย์พิเศษ ผู้ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับนโยบายการฝึกสอน โครงการฝึกสอน และวัตถุประสงค์ของการฝึกสอนของวิทยาลัย เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน และร่วมกันดำเนินการฝึกสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ในเทศก์ และอาจารย์พิเศษ

๒. วิทยาลัยพณิชยการเชิงใหม่ ควรประชุมชี้แจงนักศึกษาให้ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการฝึกสอน, นโยบายการฝึกสอน วัตถุประสงค์ของการฝึกสอนของวิทยาลัย หลักสูตรและระดับชั้นที่จะต้องทำการสอน พร้อมทั้งสภาพแวดล้อมและข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนฝึกสอน เพื่อว่านักศึกษาจะได้เตรียมตัวให้พร้อมก่อนการฝึกสอน

๓. ระยะเวลาการฝึกสอนควรจะนานกว่าเดิม เพื่อให้ให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการสอนมากขึ้น และทางวิทยาลัยควรให้นักศึกษาได้เรียนวิชาบังคับให้เสร็จสิ้นเสีย ก่อนออกฝึกสอนเพื่อให้นักศึกษาจะได้ไม่ต้องกลับมาเรียนที่วิทยาลัยขณะทำการฝึกสอน เพราะจะทำให้นักศึกษาทำงานได้ไม่เต็มที่

๔. วิทยาลัยพณิชยการเชิงใหม่ และโรงเรียนฝึกสอน ควรลดหน้าที่การงานด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ในเทศก์ และอาจารย์พิเศษให้ลดน้อยลง เพื่อให้มีเวลาในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาฝึกสอนอย่างเต็มที่

๕. ทางวิทยาลัยควรคำนึงถึงความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกให้แก่อาจารย์ในเทศก์ และนักศึกษาในระหว่างการฝึกสอน เช่นบริการรถรับส่ง สำหรับอาจารย์ในเทศก์หรือมีบ้านพักให้นักศึกษาฝึกสอนตามโรงเรียนที่ทางไกล

๖. การพิจารณาโรงเรียนที่จะส่งนักศึกษาไปฝึกสอน ควรคำนึงถึงความสะดวกและความพร้อมหลาย ๆ ประการ เช่น กานอุปกรณและสถานที่, การคมนาคม, อาหารและที่พัก เพื่อให้อาจารย์ในเทศก์จะได้ทำกรนิเทศโดยสะดวก ประหยัดค่าใช้จ่าย และนักศึกษาสามารถอุทิศตนและเวลาให้กับกรฝึกสอนอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ทางวิทยาลัยควรจะศึกษา

ถึงข้อมูลทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับโรงเรียนฝึกสอน เช่น จำนวนนักเรียน และครู และความต้องการของโรงเรียนต่อการไปฝึกสอนของนักศึกษา และพิจารณาโรงเรียนที่สามารถช่วยพัฒนาการฝึกสอนของนักศึกษาให้ดีขึ้น

๗. อาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง ควรทำกรนิเทศการฝึกสอน เอาใจใส่และติดตามผลการฝึกสอน ของนักศึกษาให้มากและสม่ำเสมอ นอกจากนี้อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยงควรมีการติดต่อประสานงาน ร่วมปรึกษาร่วมกัน ในการแนะนำปรับปรุง แก้ไข เกี่ยวกับการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน

๘. วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ควรจัดโครงการทบทวนทักษะ และ เนื้อหาวิชา เพื่อเตรียมตัวนักศึกษาให้พร้อมก่อนออกฝึกสอน

๙. นักศึกษาฝึกสอน ควรหมั่นศึกษาหาความรู้ เอาใจใส่ต่อการสอนของตนเอง อยู่เสมอ เตรียมตัวให้พร้อมที่จะทำการสอน ทั้งทางความรู้ เนื้อหาวิชา อุปกรณ์การวัดผลและการแต่งกาย หมั่นขอปะอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง เสมอ เพื่อปรึกษาถึงเทคนิคการสอนต่าง ๆ และอื่น ๆ

๑๐. การวัดผลและการประเมินผลการสอนของนักศึกษา ควรเป็นไปอย่างรอบคอบ ยุติธรรม ถูกต้องตามความเป็นจริง อาจารย์พี่เลี้ยง ควรมีส่วนร่วมในการให้คะแนน และทางวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ควรชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการฝึกสอนให้นักศึกษาได้ทราบก่อนทำการฝึกสอนอย่างชัดเจน

๑๑. วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ควรจะเพิ่มงบประมาณของโครงการฝึกสอนให้มากกว่าเดิม เพื่อขยายหรือปรับปรุงงานในโครงการฝึกสอนให้ดีขึ้น